

prima instanță: D. Stănilă
instanța de apel: Ed. Ababei, G. Polivenco, Ad. Garbuz

nr. 2ra-1647/16

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișica-Doneva
Galina Stratulat
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Gagarina

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Zinaidei Gagarina împotriva Elenei Croitoru privind recunoașterea dreptului de proprietate și cererea reconvențională depusă de Croitoru Elena împotriva Zinaidei Gagarina privind evacuarea

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Zinaida Gagarina și s-a menținut integral hotărârea Judecătoriei Bălți din 26 octombrie 2015 și hotărârea suplimentară din 04 decembrie 2015

constată:

La 27 ianuarie 2015 Zinaida Gagarina a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Croitoru cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că Elena Croitoru este nepoata ei, fiind fiica de la sora mai mare. La momentul procurării apartamentului nr. 26, situat pe str. Suceava, 16, mun. Bălți, fiind în relații bune cu pârâta, neavând copii proprii în perioada căsătoriei, s-a lăsat ademenită de amabilitatea aparentă a acesteia și a decis să înregistreze apartamentul pe numele ultimei. Astfel, contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat a fost încheiat de Elena Croitoru în calitate de cumpărător, deși a fost procurat din sursele financiare acumulate de către ea, Zinaida Gagarina, și soțul ei.

În acea perioadă, anii 1988-1999, dânsa a activat la SA "Combinatul de pâine" din Bălți și dispunea de un salariu decent pentru a agonisi surse financiare pentru procurarea apartamentului, iar soțul a avut un venit stabil muncind în Rusia.

Fiind invalid de grupa III era sigură că nepoata, după procurarea apartamentului va avea grijă de ea și soțul ei.

Reclamanta mai indică că ulterior, în perioada anului 2008, relațiile dintre ea și pârâtă s-au înrăutățit, au devenit ostile, motivul fiind înfierea de către ea și soțul ei Iurie Gararin a fiului Roman Chilari, născut la 18 februarie 2003.

Menționează că bunul imobil vizat, din momentul procurării și până în prezent, este întreținut de ea și soțul ei și, împreună cu feciorul Roman, locuiesc în acest apartament.

Pe parcursul a 15 ani a posedat cu bună-credință sub nume de proprietar a imobilului amplasat pe adresa str. Suceava, 16, ap. 26, mun. Bălți efectuând reparație, achitând impozitul pe garaj și în genere, având grijă de bunul vizat.

Consideră că dispune de dreptul legal de proprietate asupra imobilului, în temeiul art. 320 alin. (2) și art. 332 alin. (1) Cod civil.

Remarcă că Elena Croitoru nu a locuit în apartamentul în litigiu niciodată, nu a achitat serviciile comunale, impozitele, nu a contribuit la efectuarea reparației.

În drept își motivează pretențiile în baza art. 166 Cod de procedură civilă și art. 320, 332 Cod civil.

Solicită recunoașterea dreptului de proprietate a Zinaidei Gagarina asupra bunului imobil situat pe str. Suceava, 16, ap. 26, mun. Bălți cu includerea ei în Registrul bunurilor imobile în calitate de proprietar.

În cadrul examinării cauzei, Elena Croitoru a depus cerere reconvențională împotriva Zinaidei Gararină cu privire la evacuare împreună cu membrii familiei acesteia din bunul imobil.

În motivarea cererii a indicat că dânsa, la 28 iunie 1999, a încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu Ina Kalinovskaia, procurând astfel apartamentul 26 situat în or. Bălți str. Suceava, 16, dreptul de proprietate fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Din amabilitate a permis mătușii sale Zinaida Gagarina să locuiască de una singură în apartamentul vizat, deoarece în acea perioadă avea relații ostile cu soțul.

Cât privește argumentul Zinaidei Gagarina cu privire la procurarea apartamentului din mijloacele bănești a ultimei le consideră neîntemeiate, menționând că dânsa a muncit în bază de contract în Italia, iar Zinaida Gagarina nu deține nicio recipisă, niciun contract cu privire la acordarea mijloacelor bănești.

Solicită evacuarea Zinaidei Gagarina cu toți membrii familiei din apartamentul nr. 26, situat în or. Bălți, str. Suceava, 16.

La 11 mai 2015 Zinaida Gagarina, reprezentată de avocatul Andriana Tăbîrță a depus cerere de completare a cerințelor prin care a solicitat încasarea din contul Elenei Croitoru în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată în mărime de 5562 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 26 octombrie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Gagarina împotriva Elenei Croitoru cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului 26 din str. Suceava, 16, mun. Bălți, a fost admisă cererea reconvențională depusă de Elena Croitoru împotriva Zinaidei Gagarina cu privire la evacuare și s-a evacuat Zinaida Gagarina cu toți membrii familiei din apartamentul 26 din str. Suceava, 16, mun. Bălți.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Bălți din 04 decembrie 2015 s-a încasat de la Zinaida Gagarina în beneficiul Elenei Croitoru cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de Zinaida Gagarina și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 26 octombrie 2015 și hotărârea suplimentară din 04 decembrie 2015 adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Zinaidei Gagarina împotriva Elenei Croitoru privind recunoașterea dreptului de proprietate și cererea reconvențională depusă de Croitoru Elena împotriva Zinaidei Gagarina privind evacuarea.

La 18 mai 2016 Zinaida Gagarina a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 19 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Bălți din 26 octombrie 2015, cât și a încheierii din 29 martie 2016 cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs a invocat că nu este de acord cu hotărârea Curții de Apel Bălți considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibil de a fi casată.

Indică că bunul imobil în litigiu situat pe str. Suceava, 16, ap. 26, mun. Bălți este proprietatea ei de la momentul procurării, întrucât este întreținut de către dânsa.

Cu referire la art. 320 și 332 Cod civil, menționează că pe parcursul a 15 ani a posedat cu bună-credință sub nume de proprietar al apartamentului în cauză, efectuând reparațiile necesare, achitând serviciile comunale, impozitele.

Prețul pentru apartamentul respectiv, la autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a fost achitat de ea, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Ina Kalinovski și Iurii Kalinovski.

La momentul procurării apartamentului, fiind în relații bune cu intimata, care este nepoata ei, fiind fiică de la sora mai mare, neavând copii proprii în perioada căsătoriei, s-a lăsat ademenită de amabilitatea aparentă a intimatei Elena Croitoru, întocmind recipisa de arvună Inei Kalinovski. Contractul de vânzare-cumpărare nr. 2263 din 28 iunie 1999 pe numele intimatei Croitoru Elena a fost autentificat din sursele financiare agonisite de ea. Astfel, intimata Elena Croitoru la încheierea contractului menționat a dat dovadă de un comportament dolosiv și viclean, acționând cu rea-credință, pricinuindu-i prejudicii materiale.

Mai indică recurenta că Croitoru Elena nu a locuit în apartamentul respectiv, fapt constatat în instanța de judecată, nu a achitat serviciile comunale și impozitele, nu a contribuit la efectuarea reparației.

Astfel, consideră că dispune de un drept legal de proprietate asupra apartamentului în litigiu.

Cât privește dispunerea evacuării a ei și membrilor familiei sale din apartamentul respectiv, consideră că instanța de judecată eronat a ajuns la această concluzie deoarece dânsa este invalid de gr. III, are la întreținere copilul minor înfiat - Chilari Roman, născut la 18 februarie 2003, fiind invalid din copilărie.

La 18 iulie 2016 Elena Croitoru a depus referință prin care a solicitat respingerea ca inadmisibil a recursului depus de Zinaida Gagarina și menținerea hotărârii instanței de fond și a deciziei Curții de Apel Bălți ca legale și întemeiate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 182), fiind recepționată de către recurentă la 05 mai 2016 (f. d. 184).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zinaida Gagarina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate

în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Gagarina Zinaida, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Zinaida Gagarina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Zinaida Gagarina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu